

Špikopāts

Speciālizlaidums

2015. GADA MARTS

ŠAJĀ NUMURĀ LASIET

Atmiņas ir spilgtas... 2

Tikai labas domas 3

J4V neaizmirstu 5

Laikam ejot, skola mainās 6

Šis un tas par J4V 7

Par un ap špikošanu 8

J4V folklorā 9

Daudz laimes!

Sapņi par skolas nākotni 10

Salidojums

Salidojums. Latviešu valodas vārdnīcā vārdam “salidojums” skaidrojums ir sanāksme, kurā sapulcējās no dažādām attālām vietām, bet, godīgi sakot, tas ir daudz vairāk nekā tik vien. Tas ir pasākums, kurā atceramies skolas laikus, iespējams pat, „vecās mīlas, kas nerūs”, un skolotājus, kas bijuši stingri, bet mīloši.

Kā jau zināms, salidojumi tiek rīkoti reizi piecos gados - pavasarī. Gadu gaitā tiek bijuši ļoti dažādi. Šī gada salidojuma pasākumi norisināsies divas dienas – 13. un 14. martā.

Pirmajā dienā tiksimies koncertā „Atmiņu laiks” un dosimies uz piemiņas brīžiem kapos. Otrajā dienā jutīsim līdzī absolventiem basketbola kausā un piedalīsimies svinīgajā pasākumā ar svētku koncertu, kurā atcerēsimies skolas vēsturi, priecāsimies par paveikto un sniegsim labākos muzikālos priekšnesumus. Bet vakarā būs absolventu tikšanās ar saviem skolotājiem un klasesbiedriem brīvākā gaisotnē, kā arī baudīsim orķestra “Rota”, kuru „Spīgo”, „Spīgo studija” koncertu. Noslēgumā līksmosim ballē, kurā uzstāsies vairākas skolēnu un absolventu grupas “The exception”, “Tirkīz Band”, “Laikā pirms”, “Pilnmēness”, DJ Mārtiņš.

Lai izdevies šis salidojums un lai prieks biežāk atgriezties skolā!

Emīlija Helēna Pavlovskā 8.b klase

*Kad diena aust
Tev neapjaust
Kāds vakars pienāks
Un kad nakts mūs sauks*

*Un pļava zied
Un dienas iet
Un arvien košāk
Plaukst ikkatrs zieds*

*Vai ziedēt pļavmalā
Vai dārza iežogā?
Vai siltumnīcā dīgt
Un nīkt?*

*Vai stikla vāzē plaukt
Par sauli lampu saukt
Bet cerēt nepārtraukt
Un augt.*

/ Kārlis Vērdiņš/

Atmiņas ir spilgtas...

Gadu garumā skola ir bijusi ne tikai mācību iestāde, bet arī vieta, kur ir pavadīti mūsu skaistākie dzīves mirkļi un labākie dzīves posmi – bērnība un jaunība. Lai vairāk uzzinātu, kā skola gadu laikā ir mainījusies, intervējām Jelgavas 4.vidusskolas absolventus: Initu Babrāni (skolu absolvēja 1989.gadā), Inetu Alksni (skolu absolvēja 2000.gadā), Alīnu Rjabovu (skolu absolvēja 2008.gadā), Jāni Balodi (skolu absolvēja 2008.gadā), Robertu Opaļevu (skolu absolvēja 2014.gadā).

Mīļākais priekšmets un tā pasniedzējs?

Alīna Rjabova: Latviešu valoda, pasniedza Sanita Baltiņa.

Roberts Opaļevs : Sports un matemātika, pasniedza Uģis Ozols un Renāte Bogdanova.

Inita Babrāne : Mūzika, pasniedza Agris un Liena Celmi.

Skolotāju izteicieni, kuri visspilgtāk ir palikuši atmiņā?

Roberts Opaļevs : “Face of table.” (Skolotāja R. Bogdanova)

Ineta Alksne: “Seksīgāk dziedam, seksīgāk!” (Direktors Agris Celms)

Alīna Rjabova: “Atnācis kā uz baznīcu, bet pat uz baznīcu grāmatu ņem līdz!” (Skolotāja Skaidrīte Kaklauriņa) “Kur tad šoreiz sieva?” (Skolotāja Inta Zelmene par klasesbiedru, kurš nodarbojās ar skeitbordismu)

Jānis Balodis: “Man garšo tas garastāvoklis!” (Skolotāja Skaidrīte Kaklauriņa)

“Kuš, kuš, kuš, kuš vai тихо*, тихо, тихо, тихо.” (Skolotāja Irēna Sitņikova)

Kāda bija skolotāju attieksme pret skolēniem?

Inita Babrāne : Skolotāji bija stingri, prasīgi, bet tajā pašā laikā arī ļoti cilvēcīgi. Viņi mīlēja skolēnus un savu darbu.

Alīna Rjabova: Atsaucīgi, ieinteresēti, lai skolēni apgūst vielu, ar labu humora izjūtu.

Jānis Balodis: Attieksme pārsvarā laba. No atsevišķiem skolotājiem pret atsevišķiem skolēniem labāka

vai sliktāka.

Vai absolvējāt mūzikas novirzienu? Kādas atmiņas ir palikušas par mācībām šajā novirzienā?

Inita Babrāne : Jā, atšķirībā no pārējām klasēm mums vidusskolu beidzot, bija jāliek eksāmens diriģēšanā.

Ineta Alksne: Jā, bija aizrautīgi, neaizmirstami un grūti, atmiņas ir labas.

Alīna Rjabova: Jā, ir. Atmiņas ir spilgtas un vislabākās. Pateicoties mūzikas novirzienam, daudz kas redzēts un piedzīvots, piemēram, ceļojumi, Dziesmu svētki, dažādi konkursi un balvu iegūšanas, kā arī saņemtas daudz dzīves gudrību no skolotājas Lienas Celmas.

Jānis Balodis: Atmiņas viennozīmīgi ir labākās. Mūzikas novirziens devis daudz atmiņu, paplašinājis garīgo/emocionālo pasauli, atraisījis un iedvesmojis mani nākotnei. Piedzīvotas pozitīvas emocijas ne tikai no saviļņojuma koncertos, bet arī no pasākumiem pašiem par sevi.

Ar kādām sekmēm pabeidzāt skolu?

Inita Babrāne: Ar “izcilām” – trīs trijnieki piecu ballu sistēmā.

Roberts Opaļevs: Baigi spīdošās nebija, biju gaidījis labākus vērtējumus, bet nu pārsvarā bija manas standarta atzīmes.

Ineta Alksne: Ar labām, teicamām.

Jānis Balodis: Labām sekmēm. Laikam bija divi, trīs sešinieki, pārējās uz augšu.

Kādu profesiju apgūvāt pēc Jelgavas 4. vidusskolas absolvēšanas?

Inita Babrāne : Mājturības pedagogs. Otra profesija man ir darba aizsardzības speciālists.

Roberts Opaļevs : Apgūstu fizioterapiju.

Ineta Alksne: Sociālais darbinieks.

Alīna Rjabova: Angļu valodas skolotāja.

Jānis Balodis: Jurists.

Tikai labas domas

Jelgavas 4.vidusskola var lepoties ar daudziem absolventiem. Ne viens vien mūsu skolas bijušais skolēns dzīvē ir guvis panākumus, kā arī atpazīstamību ne vien Latvijā, bet arī citviet pasaulē. Savām atmiņās par skolas laiku ar mums dalījās diriģente un komponiste Līga Celma-Kursiete, neiroloģe Astra Bērziņa un teātra un kino aktieris Andris Keišs.

Kādas ir jūsu atmiņas par Jelgavas 4.vidusskolu?

Līga Celma-Kursiete: „Man liekas, ka mūsu laikos skola bija ļoti radoša, un tāda tā ir arī šobrīd. Skolēni spēlēja teātri, dziedāja, veidoja grupas. To es vislabāk arī atminos.”

Astra Bērziņa: „Vislabāk man atmiņā ir palikušas sporta un teātra nodarbības.”

Andris Keišs: „Es ļoti labi atceros, kā nācu pa Akmeņu ielu no Brīvības bulvāra puses. Gāju uzmanīgi, lai tikai neiekāptu kādā peļķē, jo ceļš nebija no tiem labākajiem. Ar skolu aso-

ciējās tikai labas domas, jo tie bija mani labākie gadi.”

Vai varat pastāstīt kādu smieklīgu atgadījumu, kas piedzīvots skolā? Kāds blēņu stāsts?

Līga Celma-Kursiete: „Es atceros, kad es biju kādā 6. vai 7.klasē, garderobē bija tāds aizslēgts kabinets, kur pa augšu varēja ielīst iekšā. Tajā kabinetā glabājās vecās grāmatas, tāda kā grāmatu makulatūra. Tad mēs tur kaut kāda kompānija līdām iekšā un mēģinājām kaut ko meklēt, kādas grāmatas vai pa šīm grāmatām mīcījāmies. Tad nu vienreiz mani skolotājs Šmits pieķēra un nokaunināja par to, ka es tur lienu iekšā.”

Astra Bērziņa: „Es biju pareizais bērns, pat nevienu stundu neesmu nobastojusi. Tagad par to brīnos!”

Andris Keišs: „Mēs ar draugu Imantu starpbrīžos spēlējām mūziku, lai dabūtu naudu no skolniekiem.

Ne es, ne Imants nemācēja spēlēt ģitāru, tāpēc izmantojām to kā bungas. Vācām naudu, nevis cepurē kā visi, bet hokeja ķiverē, un tā ķivere bija caura, visa nauda, ko mums iemeta ķiverē, bira ārā.”

Kas bija jūsu klases audzinātājs/audzinātāja?

Līga Celma-Kursiete: „Vidusskolā mana klases audzinātāja bija Ilze Āne, bet pirms tam mums klases audzinātāji mainījās. Mazajās klasēs bija Vija Greica.”

Kā Jūs raksturotu savu klasi? Vai ar saviem bijušajiem klasesbiedriem sazināties arī šobrīd?

Līga Celma-Kursiete: „Mums bija ļoti interesanti. Mūsu klases kabinets atradās nevis skolā, bet ar atsevišķu ieeju no ārpuses pie skolas sporta zāles. Mums tur bija tāda kā sava karaļvalsts, un turpat tajā kabinetā klases audzinātājai Ilzei Ānei bija arī savas psiholoģijas stundas. Un tad mēs tur arī gājām pēc stundām dzert tēju, un tas bija tāds savs klubiņš. Ja godīgi, tad es pati neesmu īpaši biežs viesis, bet lielākā klases daļa vēl joprojām apciemo skolotāju Ilzi Āni.”

Andris Keišs: „Mēs bijām pa bariņiem, protams, bija kodols, bet mēs ar Imantu bijām savs bariņš. Klase nebija saliedēta, bijām katrs par sevi. Es vēl joprojām kontaktējos ar Imantu, un arī tagad esam draugi.”

Astra Bērziņa: „Mēs nebijām saliedēti, vairāk bijām katrs par sevi. Nesanāk sazināties ikdienā, parasti tikai salidojumos.”

Turpinājums 4.lpp.

Tikai labas domas

Kuri skolotāji palikuši visspilgtāk atmiņā? Kāpēc?

Līga Celma- Kursiete: „Mums bija nedaudz citādāka tā mācību sistēma, jo bija tie saucamie izvēles priekšmeti, kuru bija ļoti daudz. Man kā izvēles priekšmeti bija, piemēram, latviešu valoda un literatūra, un šīs stundas man bija katru dienu. Šīs stundas bija pie skolotājas Skaidrītes Rātes, kas bija tāda spilgta personība, aktrise Jelgavas Alunāna teātrī. Atmiņā palikusi skolotāja Ilze Vazdiķe, kas strādāja arī par režisori teātrī. Viņa mums pasniedza kultūras vēsturi. Protams, arī mani vecāki- mūzikas skolotāji. Tā kā man vairāk pie sirds bija humanitārie priekšmeti, tad laikam arī šo priekšmetu skolotāji man visspilgtāk ir palikuši atmiņā.”

Astra Bērziņa: „Visvairāk man atmiņā ir palicis R.Čuhalovs. Skolotājs Čuholovs mācīja sportu aktu zālē, mācīja akrobātiku un tādas sievišķīgas lietas. Vēl skolotāja R.Zieda. Kā mamma man tajā laikā bija direktore un fizikas skolotāja I.Rudze.”

Andris Keišs: „Vislabāk atmiņā man ir palikusi skolotāja Ilze Vazdiķe, kultūras un mākslas skolotāja. Viņa mācēja piesaistīt savam priekšmetam, radīt interesi par savu priekšmetu. Skolotājs Šmits, fizikas skolotājs, kurš arī mācēja skolēnus ieinteresēt savā priekšmetā. Tagad ļoti nožēloju, ka nemācījos fiziku un ķīmiju, jo saprotu, cik tas ir interesanti.”

Kurš priekšmets Jums vislabāk patika, kurš vislabāk padevās?

Līga Celma- Kursiete: „Nu, kā jau teicu, tad visvairāk man patika un padevās humanitārie priekšmeti.”

Astra Bērziņa: „Tā nebija, ka būtu bijis viens konkrēts priekšmets, bet ļoti labi atceros, ka man nepatika fizika un ķīmija. Man patika ģeometrija un krievu valoda.”

Andris Keišs: „Man vislabāk patika un padevās sports, latviešu valoda un kultūras vēsture, jo bija ļoti forši skolotāji.”

Vai ir kaut kas, ko Jūs darītu citādi, ja būtu iespēja atgriezties skolas laikā?

Līga Celma- Kursiete: „Man īsti nav nekā tāda, ko es darītu citādāk.”

Astra Bērziņa: „Es neko nemainītu, jo man viss patika, patika skolotāji.”

Andris Keišs: „Jā, būtu. Es būtu mācījies, jo tagad saprotu, ka daudz ko esmu palaidis garām, ko varētu iemācīties.”

Kuras skolā iegūtās prasmes, zināšanas vai atziņas jums visvairāk ir noderējušas dzīvē?

Līga Celma-Kursiete: „Es neesmu pēc dabas tāds ļoti ekstraverts un runīgs cilvēks, un es atceros, ka latviešu valodā un literatūrā mums bija ļoti daudz jāanalizē un ļoti daudz vispār jārunā. Man liekas, ka tieši tajās stundās es iemācījos runāt, izteikt domu un formulēt to tādos plašos, skaistos teikumos. Tas man dzīvē ir ļoti palīdzējis.”

Astra Bērziņa: „Laikam tās humānās zinātnes. Mums nebija izvēles, ko mācīties, tā kā es mācījos visu, un tas arī noderēja.”

Andris Keišs: „Ir palīdzējusi angļu valoda, ko apzinājos tikai augstskolā, jo skolā nemācījos, bet gan slinkoju, tomēr sapratu, ka kaut kas tomēr atmiņā ir palicis. Arī humānās zinātnes un kultūras vēsture.”

Kādu jūs redzat Jelgavas 4.vidusskolu nākotnē?

Līga Celma- Kursiete: „Kā jau teicu, tas radošums skolai jau ir bijis izsenis, un es domāju, ka tāds pats skolas gars tiks saglabāts, atvērts un rosināts. To es skolai arī novēlu!”

Astra Bērziņa: „Es Jelgavas 4.vidusskolu redzu, kā vēl dziedošāku un veselīgāku skolu. Es vēlētos, lai skola vairāk uzmanību pievērstu arī sportam. Es savu skolu ļoti mīlu!”

Andris Keišs: „Es skolu gribētu redzēt vēl dziedošāku. Gribētu, lai skola ir pilna ar skolēniem un lai katrā klasē būtu vismaz 30 skolēni. Novēlu skolai daudz pākumu!”

Rūta Reinsone, Diāna Rijkure 8.b klase

Jelgavas 4. vidusskolu neaizmirstu...

*Pēc skolas absolvēšanas, ikvienam lielā dzīve tikai sākas. Kāda katram tā veidojas, ir atkarīgs tikai no paša gribasspēka un motivācijas. Viens no Jelgavas 4.vidusskolas absolventiem, kas no dzīves ņem visu, ko tā dod, ir **Latvijas Basketbola Savienības vadītājs Edgars Šneps**.*

Kādas ir Jūsu atmiņas par šo skolu?

Pozitīvas. Mācījos mūzikas novirzienā un vienlaicīgi biju apsēsts ar basketbolu. Protams, tolaik man aktuālāks bija basketbols, bet šobrīd jūtos pateicīgs par iespēju iepazīt un iemīlēt mūziku. Īpaši atceros ikgadējās un tolaik ļoti populārās sporta sacensības, kurās piedalījās Jelgavas 4.vsk, Rīgas 49.vsk, Vīlandes vsk., Tallinas 1.vsk. No muzikālajām aktualitātēm īpašs piedzīvojums bija dalība Skolēnu dziesmu un deju svētkos, kā arī ikgadējie Atskaite koncerti mācību gada beigās.

Vai varat pastāstīt kādu smieklīgu atgadījumu, kas piedzīvots skolā? Kāds blēņu stāsts?

Manam klasesbiedram ceturkšņa noslēgumā bija dažas ļoti sliktas atzīmes liecībā. Draudēja nepatīkšanas. Man mājās bija sērskābe, ar ko mamma tīrīja podus, kad tie aizdambējās, jo sērskābe saēd visu organisko. Sanāca tā, ka sērskābe "uzlija" uz klasesbiedra sliktajām atzīmēm. Cik atceros, viņa vecāki noticeja negadījumam un tā arī neuzzināja par neveiksmēm mācībās.

Kas bija Jūsu klases audzinātājs/audzinātāja?

Aija Jekševica (1.-3.klase), Maija Bambule (4.-8.klase)

Kā Jūs raksturotu savu klasi? Vai ar saviem bijušajiem klasesbiedriem sazināties arī šobrīd?

Daži klasesbiedri man ir facebook. Diemžēl klases salidojumos neesmu bijis, iespējams tāpēc, ka pēc 8.klases beigšanas pārgāju mācīties uz Rīgu. Bija patīkami ierasties pagājušajā gadā uz mūzikas novirziena 35 gadu jubilejas koncertu un satikt vairākas klasesbiedrenes, kuras nebiju redzējis vairāk kā 20 gadus. Ļoti ciešas attiecības man ir ar nu jau 20 gadus ASV dzīvojošo klasesbiedru Jāni Zviņģeli, kurš ir finanšu eksperts Čikāgā. Tikko kopā pavadījām 2 nedēļas sportiski atpūšoties Patagonijā. Pagājušajā vasarā ciemojos pie Santa Heede (Spiridonova), kura ir atzīta bērnu acu ārste Vācijā.

Kuri skolotāji palikuši visspilgtāk atmiņā? Kāpēc?

Protams atbilstoši interesēm: no mūzikas Celmu pāris, jo īpaši Agris, kas ik pa laikam "izsplāva" kolorītus izteicienus, un sporta skolotājs Rolands Čuhalovs. Ar labu

vārdu ik pa laikam atceros arī latviešu valodas skolotāju Rantu Lazdiņu, kura tā "iedresēja" gramatiku, ka manā padotībā grūti bija strādāt un gatavot atbildes uz cilvēku vēstulēm pat IZM ierēdņiem.

Kurš priekšmets Jums vislabāk patika, kurš vislabāk padevās?

Biju regulārs dažāda līmeņa matemātikas olimpiāžu dalībnieks. Patika arī citi eksaktie priekšmeti - fizika, ķīmija.

Vai ir kaut kas, ko Jūs darītu citādi, ja būtu iespēja atgriezties skolas

Laikam jau nē. Bija forši.

Kuras skolā iegūtās prasmes, zināšanas vai atziņas Jums visvairāk ir noderējušas dzīvē?

Pašam liekas, ka muzikālā izglītība paplašināja manu redzesloku un palīdzēja arī attīstīties savulaik kā profesionālam sportistam. Atvēra kaut kādas čakras, kas citiem sportistiem nebija un ļāva būt pārākam situācijās, kad tas likās neiespējami. Jau pieminēju Rantas Lazdiņas prasīgumu. Līdzīgi bija arī ar ķīmiju, kur šķiet visu vidusskolas laiku varēju "spīdēt" klasē ar skolotājas S. Uvenas iemācīto spēju risināt vissarežģītākos oksidēšanās-reducēšanās vienādojumus.

Kādu Jūs redzat Jelgavas 4.vidusskolu nākotnē?

Redzu to kā modernu un radošumu veicinošu skolu, kurā paralēli tradicionālajai izglītībai ir iespēja iepazīt un iemīlēt abus: mūziku un sportu.

Šobrīd, vadot Latvijas Basketbola Savienību, iespēju robežās mēģinu popularizēt un veicināt šo izglītības, sporta un mūzikas sinerģiju. Pēc manas iniciatīvas pagājušajā nedēļā jaunatnes basketbolisti kopā ar Kārli Lāci un Romanu Vanagu skolas koncertzālē kopīgi iedziedāja dziesmu no Skolēnu dziesmu svētku repertuāra.

Gaidīsim Jūs Jelgavas 4.vidusskolas salidojumā!

Diemžēl jau esmu ieplānojis būt ārpus Latvijas salidojuma dienā, bet par skolu neaizmirstu un noteikti atsauksos citiem piedāvājumiem.

Rūta Reinsone, Diāna Rijkure 8.b klase

Laikam ejot, skola mainās

Skola nav iedomājama bez gudriem, čakliem un allaž smaidīgiem skolotājiem, tādēļ labprāt iztaujājām skolotājas, kuras Jelgavas 4.vidusskolā strādā jau vairāk kā 30 gadus, mācot skolēniem ne tikai apgūstamo mācību vielu, bet arī cieņu, mērķtiecību un dažādas dzīves gudrības.

Cik ilgi Jūs šeit strādājat?

Māra Paspārne: Strādāju šeit kopš 1978. gada, tātad 37 gadus.

Ārija Puriņa: Šeit strādāju jau no 1978. gada 15. augusta, sanāk 37 gadi.

Vai esat mācījušās un pabeigušas šo skolu?

Māra Paspārne: Jā, esmu.

Ārija Puriņa: Nē, neesmu šeit mācījusies, neesmu jelgavniece.

Kāpēc nolēmāt strādāt tieši šeit?

Māra Paspārne: Tajā laikā darbavietas nenoteicām mēs paši. Mūs nosūtīja uz atbilstošo izglītības iestādi. Tā kā šeit biju mācījusies un izgājusi praksi institūtā, darba vieta bija nodrošināta.

Ārija Puriņa: Kad sāku strādāt šeit, Jelgavas 4. vidusskolā, mūsu darbavietas noteica valsts. Pati neesmu vietējā, un pieprasītais darbs Jelgavā bija vistuvāk manai dzimtajai pilsētai – Bauskai. Pārējās darbavietas atradās tālu, tāpēc nolēmu strādāt šeit.

Kāda priekšmeta skolotāja Jūs esat?

Māra Paspārne: Sākumskolas skolotāja, mācu gandrīz visus priekšmetus, izņemot mūziku un sportu.

Ārija Puriņa: Mācu sākumskolai latviešu valodu, taču man ir arī otrs amats – direktora vietniece sākumskolas jautājumos.

Pastāstiet, lūdzu, par savu pirmo darbadienu skolā!

Māra Paspārne: Pirmā darbadiena? Tad jau, protams, pirmā darbadiena bija 1. septembris ar pirmo klasi. Biju uztraukusies, galu galā, pirmā audzināmā klase un iepazīšanās ar viņu vecākiem. Tā bija skais-

ta diena, izjutu arī priecīgu savilņojumu.

Ārija Puriņa: Bija saulaina, silta diena, uztraucos. Toreiz klases bija ļoti lielas, pirms tam biju sagatavojusi savu klasi aptuveni 30 skolēniem, sagatavoju arī nelielas dāvanīņas un gaidīju skolēnus. Visi bija sasēdušies, un biju jau sagaidījusi visus 30 skolēnus pēc saraksta, tomēr ik pa laiciņam klasē uzradās jauns skolnieks. Ar laiku vairs nebija vietas, kur apsēsties skolēniem. Uztraukusies devos pie direktora vietnieces un pateicu par radušos problēmu. Tā nu galu galā klasē sēdēja 36 skolēni, daļa solos, daļa uz sporta sola aizmugurē. Arī žurnālos vairs nebija vietas, lai varētu ierakstīt visus skolēnus pēc saraksta.

Kā ir mainījusies skola šo gadu laikā?

Māra Paspārne: Skola ir mainījusies. Ir parādījusies jauna piebūve, skola kļuvusi plašāka.

Ārija Puriņa: Pavisam noteikti ir mainījies skolas izskats - skolai ir uzcelta jauna piebūve 2009. gadā, atjaunots ārējais izskats un sakoptāks kļuvis arī iekšējais. Vairākus gadus ir bijušas

divas maiņas, tagad skolotājiem vairs nav jāstrādā šīs divas maiņas, bet tikai viena. Agrāk bija jāstrādā divās ēkās, tomēr pēc laika skola bija apvienota vienā ēkā un šīs izmaiņas ir uzlabojušas skolas dzīvi. Esam visai pieprasīti ar savu mūzikas, tagad arī ar sporta novirzienu. Šīs laikam ir tās svarīgākās izmaiņas.

turpinājums 7.lpp.

Laikam ejot, skola mainās

Kas ir tas, ko, neskaitot zināšanas mācību priekšmetā, Jūs vēlaties iemācīt skolēniem?

Māra Paspārne: Pavisam noteikti domāt, domāt kritiski, būt drošam un pastāvēt par savu pārliecību.

Ārija Puriņa: Pa šiem gadiem skolēni ir ļoti mainījušies, mainījušās ir viņu vērtības skolā. Es vēlētos, lai šodienas skolēns iemācās cieņu pret skolu, pret vienaudžiem, pret apkārtējiem, kā arī pret skolotājiem. Mūsdienās skolēni ir kļuvuši krietni varošāki, un šī cieņas mācīšanās ir viena no svarīgākajām lietām.

Kādām īpašībām ir jāpiemīt ideālam skolēnam, pedagogam?

Māra Paspārne: Skolotājam ir jābūt zinošam, optimistiskam, ar labu veselību, noteikti jāpiemīt arī la-

bai humora izjūtai. Skolēnam jābūt zinātkāram, ieinteresētam, drošam.

Ārija Puriņa: Abiem, gan skolēnam, gan skolotājam, ir jābūt savstarpējai cieņai vienam pret otru.

Kas, strādājot Jelgavas 4. vidusskolā, Jums ir sagādājis lielāko gandarījumu?

Māra Paspārne smeļoties: Skolēni, protams. Labi skolnieki un skolnieces, protams.

Ārija Puriņa: Man ļoti patīk strādāt ar bērniem, kas mācās sākumskolā. Man patīk redzēt viņu izaugsmi pa šiem četriem gadiem. Viņi atnāk pavisam kautrīgi un bikli 1. septembrī un beidz ceturto klasi jau drošāki, daudz varošāki un gudrāki.

Krista Babrāne, Liliāna Flandere 8.b klase

Šis un tas par J4V

- 2014./2015.mācību gadā mūsu skolā mācās 1027 skolēni.

- Mūsu skolā ir ~120 kabinetu durvju.

- Ir viena lieta, ko skolēni neatstāj bufetē līdz

mācību dienas beigām, proti, bulciņas, tomēr ir iespējams, ka no nākošā mācību gada tās bufetē vairs nevarēsīm iegādāties.

- Ēdnīcā vislielākais pieprasījums ir pēc kompleksajām pusdienām.

- Skola patērē ap 360 m³ ūdens mēnesī.

- Šī mācību gada laikā „Zemgales Ziņās” un “Jelgavas Vēstnesī” mūsu skola tikusi pieminēta 17 reizes, kā arī 4 reizes tā ierakstīta notikumu kalendārā.

- Skolā var iekļūt pa 8 ieejām.

- Šī gada laikā tika uzstādīti 15 multimediji un 1 interaktīvā tāfele.

- No visām Jelgavas skolām tikai mūsu skolā ir 2 medmāsas;

- Ēdnīcā ļoti populāri ir veģetāriešu ēdieni.

Darīna Pitkeviča, Valērija Mašonska 8.b klase

Nedarbi

Kurš gan skolas laikā nav izdarījis kādu nedarbu? Tas, kurš apgalvo, ka nav pastrādājis nevienu, parasti grib noslēpt vismaz divus.

Veicot nelielu pētījumu, atklājās daži spilgti, ļoti oriģināli un atmiņā paliekoši nedarbi, tomēr vairums blēņu skolas telpās tiek izspēlētas gadu no gada.

Par tradicionāliem var uzskatīt lēkšanu ārā pa pirmā stāva logiem, kaķeņu lietošanu, spļaudīšanos ar sakošļātiem papīriņiem, skolas personāla kaitināšanu un izjokošanu, šļūkšanu pa margām, maldināšanu ar viltus trauksmes zvanu un noslēpumainu vielu smērēšanu uz spoguļiem, grīdas un sienām.

Interesantāki nedarbi, kas paveikti, ir: "Dimeņu" laišana, "čika" spēlēšana uz naudu, sērkokociņu galviņu spridzināšana, "naudas kratīšana", "podžeņu" taisīšana.

Dažus nedarbus absolventi un darbinieki atceras detalizētāk.

80. gados audzēkņi skolas garderobes ugunsdzēsamo šļūteņu kastē bija ierīkojuši slēptuvi savām vajadzībām.

80. gadu vidū kāds audzēknis metāla konstruktora detaļas izmeta nevis atkritumu konteinerā, bet noslīcināja tualetes podā.

90. gadu sākumā 37. kabinetā, mācību līdzekļu skapī, tika iemests sērkokciņš, tā izraisot ugunsgrēku, ko pašu spēkiem izdevies likvidēt.

Pirms 30 gadiem pie skolas bija dārzniecības izmēģinājumu lauciņš, kur visiem jāiet strādāt. Lai

nezāles nevajadzētu ravēt, tās vienkārši tika apraktas.

Līdzās skolai atradās pamests ūdenstornis, kurā skolēni pulcējās un līda augšā, līdz pat tā jumtam.

Kādreiz klases dežurantiem pēc stundām bija jāmazgā sava klase. Nereti no 3. stāva kabinetu logiem tika liets ārā netīrais ūdens.

Skolotājas I. Salenieces klases zēni 80. gadu vidū nočiepa un sadedzināja klases žurnālu, lai likvidētu nesekmīgās atzīmes.

Klases žurnāls

Laikam ejot, nedarbi mainās, taču skaidrs ir viens - tie bija, ir un būs svarīga, neiztrūkstoša skolas ikdienas daļa. Varbūt skolas 70. jubilejai par godu skolēni apņemsies vairs blēņas nedarīt?©

Elizabete Jākobsone 8.b klase

Dimenes - Validola tūbiņās iepildītas īpaši dūmojošas un smakojošas plastmasas daļiņas. Tūbiņas apakšā izsita caurumiņus un plastmasu aizdedzināja. Tās dūmojot nekontrolēti šaudījās pa telpu.

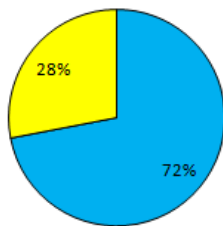
Čiks - Īpaša spēlē, kur ar Bitkām"(pavārnīcā izliets svina metamrīks) meta pa kapeiku kaudzītēm.

Podženes - no metāla trubiņas izgatavots šaujamrīks.

Par un ap špikošanu

Mēs aptaujājām 35 cilvēkus vecumā no 10 gadiem līdz 88 gadiem, lai noskaidrotu, vai skolēni toreiz špikojuši un špiko vēl šobaltdien. Ļūk, ko mēs noskaidrojām:

Toreiz (pirms 30-50 gadiem)
 ■ Nav špikojuši ■ Ir špikojuši

TOREIZ

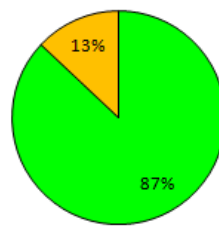

Špikošana nebija tik izplatīta kā mūsdienās, taču tā notika tik un tā. Bija daudz un dažādu veidu, kā uzzināt vēlamās atbildes vai arī nodot tās citiem:

- 1) tika aprakstīti pirksti, plaukstas, nagi;
- 2) neuzkrītoši viens otram padeva lapiņas;
- 3) pačukstēja pareizo atbildi;
- 4) lika zem zeķubiksēm aprakstītas lapiņas.

Tagad (pēdējie 5 gadi)

■ Nav špikojuši ■ Ir špikojuši

TAGAD.

Ļoti daudzi špikošanas veidi ir saglabājušies no pagātnes, taču cilvēki ir kļuvuši kreatīvāki un izdomājuši jaunus veidus kā špikot. Pēdējos trīsdesmit gados klāt nākuši daudzi jauni veidi:

- 1) norakstīt no telefona nepieciešamo informāciju;
- 2) uzrakstīt pareizas atbildes uz dzeramā ūdens pudeles;
- 3) pareizo atbilžu rakstīšana uz drēbēm;
- 4) informācijas uzrakstīšana uz salvetes.

Skolotāju, skolēnu un absolventu špikošanas pieredze

Absolvents: Vidusskolas laikā pie skolotājiem, kuri lika ņemt pašiem savas lapas kontroldarbiem, es atsevišķus kontroldarba jautājumus sagatavoju jau mājās. Kontroldarba laikā es novietoju abas lapas blakus un pārrakstīju no vienas lapas otrā.

Skolēns: Parasti nolieku grāmatu uz ceļiem un ar tiem to piespiežu pie galda. Tādā veidā, pat ejot garām, skolotāja to nepamana.

Skolotāja: Skolas laikā es ļoti maz špikoju, bet matemātikas kontroldarba laikā, kad biju uzrakstījusi

matemātikas formulas un ielikusi tās pildspalvā, skolotāja mani pieķēra, publiski nokaunināja un palūdzēja pamest klasi.

Absolvente: Skolas laikā es bieži sēdēju pirmajā solā. Nereti skolotāja

galds atradās tieši pie pirmā skola, un es varēju nelielus špikerus nolikt uz skolotāja galda.

Absolvente: Diktātu laikā mēs viens otru pabakstījām ar kāju vietās, kur bija jāliek komati.

*Linda Laima Alsiņa
 Laura Anna Caule-Jākola 8.b klase*

J4V folklorā

Skolas mīti.

Piektdienās divpadsmitos naktī pie mājturības kabineta var noklausīties šlāgeraptauju (666 raidījumu, tie, kas šo raidījumu ir dzirdējuši, pazūd bez vēsts).

Tumšos ziemas vakaros bioloģijas kabineta anatomijas modelis pamostas un iet meklēt savu pazudušo sirdi. Katra mēneša 13.datumā 3:33 naktī jaunā korpusa 3.stāvā meiteņu tualetē parādās 4.kabīne, kurā ieejot, var nonākt pēcstundās.

Spoku stāsti.

3.klases skolnieks stāsta:

Kādu rītu mēs ar draugu bijām atnākuši uz skolu agrāk. Mums nebija, ko darīt, tāpēc sēdējām klasē un runājām, tad pēkšņi dzirdējām, ka rej suns. No sākuma domāju, ka tas ir kaut kur ārā, bet tad mēs to dzirdējām vēlreiz pie klases durvīm. Izejot ārā no klases, mums garām paskrēja rejošs suns, kas ieskrēja blakus esošajā klasē. Mēs nevarējām saprast, ko suns dara skolā, tāpēc gājām skatīties. Ieejot klasē, secinājām, ka tur nekā nav.

Kāds absolvents apgalvo:

Sēžot 40. vai 41. kabinetā (iepriekšējā mazajā sporta zālē) kontroldarba laikā, kad klasē ir pilnīgs klusums, dažkārt ieklausoties var dzirdēt uz klavierēm spēlētus sešus mazus bundziniekus.

Linda Laima Alsina, Laura Anna Caune-Jākola

8.b klase

Sapņi par skolas nākotni

Paula, 5 gadi

Kādu Tu gribētu redzēt skolu nākotnē?

„Es gribētu redzēt skolu sarkanu. Lai viņa būtu skaista!”

Ko Tu vēl gribētu redzēt skolā?

„Nu, es gribētu, lai man skolā dotu pildīt vairāk darba lapu par burtiem.”

Emīls, 10 gadi

Ko Tu vēlētos redzēt mūsu skolā?

„Es gribētu, lai skolā būtu hokejs un hokeja turnīri.”

Kā skola izskatīsies nākotnē?

„Tā būs vēl skaistāka, būs atjaunots vecais korpus.”

Sapņi par skolas nākotni

Mums katram ir savas fantāzijas par to, kā Jelgavas 4.vidusskola varētu attīstīties. Skolēni labprāt dalījās savās vēlmēs un sapņos par to, kādu mūsu skolu viņi vēlētos redzēt nākotnē.

Renāte Kate, 8 gadi

Kādu Tu vēlētos redzēt skolu nākotnē?

„Es vēlētos, lai skolā būtu baseins un lai skola būtu vēl lielāka!”

Vai skolotāji skolā vēl būs?

„Jā, būs daudz un gudru skolotāju, un būs arī gudri skolēni.”

Sanija, 9 gadi

Kādu Tu gribētu redzēt skolu nākotnē?

„Es gribētu skolu redzēt krāsainu.”

Vai ir kas īpašs, kas, Tavuprāt, skolā būtu nepieciešams?

„Es vēlētos, lai skolā būtu konfekšu un saldējumu stendi.”

Agnese, 13 gadi

Kādu Tu redzi skolu nākotnē?

„Skolu nākotnē es redzu vēl muzikālāku, kā arī panākumiem bagātāku ne tikai mūzikā, bet arī citās jomās.”

Kāda skola izskatīsies?

„Tā būs vēl lielāka.”

Krista, 14 gadi

Kāda skola būs nākotnē?

„Es domāju, ka skolā būs ieviesti planšetdatori un katrā klasē būs interaktīvās tāfeles.”

Kāda skola izskatīsies?

„Domāju, ka vecais korpus būs izremontēts.”

Estere, 18 gadi

Kādu Tu redzi skolu nākotnē?

„Es skolu redzu ļoti spilgtu, mūsu pasākumu un foršo skolotāju dēļ.”

Kā skola, Tavuprāt, izskatīsies?

„Es ceru, ka skola paplašināsies, bet domāju, ka jau tagad tā ir laba.”

Ko īpašu tu vēlētos redzēt skolā?

„Man patiktu, ja Skolēnu Padomei būtu sava telpa, kurā būtu dīvāni un liels televizors. Skolēniem varētu būtu vairākas atpūtas telpas. Es vēlētos, lai pie visiem logiem būtu aizkari, kā arī krāsainas sienas ar skolēnu pašgleznotiem zīmējumiem.”

Rūta Reinsone, Diāna Rijkure 8.b klase

Daudz laimes!

**Direktora vietniece
mūzikas novirziena darbā
Liena Celma**

Es novēlu, lai būtu čakli skolas patrioti, kas ar darbu nes savu skolas vārdu pasaulē!

**Bibliotekāres Baiba un
Inta**

Mēs novēlam šai skolai čaklus, zinātkārus grāmatu draugus!

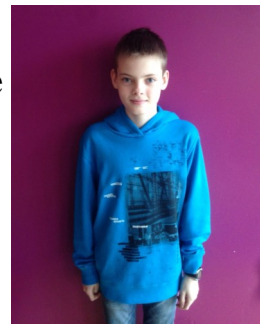
Renāte K. 2.b klase

Es novēlu, lai mūsu skolai olimpiādēs būtu daudz 1. vietu!

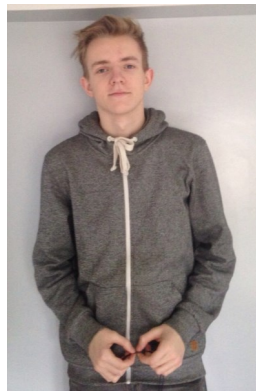
Mārtiņš K. 4.b klase

Es novēlu, lai skolā būtu daudz jaunu un gudru skolēnu!

Policiste Violeta

Es novēlu, lai skolai būtu trīs reiz pa 70!

Toms T.10.a klase

Es novēlu, lai skolā būtu daudz jaunu notikumu un lai bērniem vienmēr būtu jauks noskaņojums!

Kārlis Ž. 9.b klase

Es novēlu skolai turpināt augt un attīstīties, būt tikpat pozitīvai un radošai!

Sabīne G.4.b klase

Es novēlu, lai skola vienmēr attīstās!

